

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 12. Deo mancipati, Deo potissimum curam culinæ debent relinquere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

enim solùm cameli, qui iam perditì putabantur, recepti; sed nulla macie infecti, nullo tristi vultu luridi, insuper & media parte missorum munerum diuites inuenti. O quis tum omnibus sensus! ô quanta gratulatio! quæ exultatio Domini! quæ lætitia seruorum, qui applausus amicorum, ac vicinorum! præsertim, cum, redditis camelis, nobilissimum conuiuium & illis omnibus presentibus, & quàm plurimis insuper aliunde pauperibus inuitatis apparauisset; Eulogiásque sibi remissas, inter eos, lætissimè distribuisset. Nec stetit híc lætitia: ex illo enim deinde anno, quotannis, vsque ad mortem S. Frontonij, tempore, quo camelos primùm miserat, diligentissimè annotato, diues ille semper ad D. Frontonij monasterium, eosdem, sine duce misit, tantò certius redituros, quantò sæpius eandem viam recalcare didicerunt; quantòque, ducibus Angelis, quàm hominibus, viæ sunt notiores.

§. XII.

*Deo mancipati, Deo potissimum curam
culina debent relinquere.*

Videtis, quo modo Vniuersorum Dominus, aut quid diuitibus imperet? opes vult eos suas cum pauperibus habere communes.

Vide.

Videtis, quantam habeat curam suorum? Angelos mittit: somno sopitos excitat; vigilantes instigat; brutas animantes ipsas, per desertas solitudines, agit, ut illis cibum afferant, in tempore opportuno. Quid putatis tunc Eremitas fecisse? an non omnem sollicitudinem abiecerunt temporaliū rerum? an non murmurare, & querelas spargere desierunt? an non, post illa, Domino in lætitia feruierunt? Idem & nos facturi sumus, si spem in Deo, non in Mundo, non in aulis, non in nostris industrijs, figamus; si à cælo, non ab Orco auxilium flagitemus: si in parte assis nostri veniat, non quod prudentia carnis suggessit, sed quod virtus suppeditauit: si existimemus, *hominem non in solo pane vivere, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.* Matth. 4.
4.

Tunc enim non iam ebulliet murmuratio; non erumpet querimonia, non metus futuri alimenti quatiet; quia fiducia in Mundi Governatorem concepta, hæc omnia abstergit. Fiduciam autem inducit firmatque diuinæ præsentia, scientia, potentia, misericordia, non nuda & frigida cognitio, sed assidua & practica meditatio. Sicut enim cibus visu aspectuque cognitus nihil iuuat; sed cum in ore teritur, cum in stomacho digeritur,

F 5 tur,

tur, tum demum vires roborat; ita parum prodest diuina scire, ad curiositatem; nisi etiam sciuntur ad pietatem. Sciuntur autem, si meditatè atque ad vsum cognoscuntur: quod fit, quando lecta, vel intellecta vitæ nostræ actionibus accommodantur. Si ergo Deus vbique est, si tam bonus est, vt à gratia velit innotescere, si à misericordia nomen sibi facere; si in eo sumus toti, & ille totus in nobis existit, quantæ spei, quantæque lætitiæ causa est, tantæ scientiæ, potentiæ, clementiæ thesauros, intra nos, hoc est, in anima nostra, in corde nostro, in omnibus animæ virib⁹, in intellectu, in voluntate, in omnibus membris, in omnibus corporis particulis contineri? Cum ergo & omnes illius adsint opes, & nos capaces simus earum, & ipse pronissima voluntate diuitias suas diffundat in eos, qui ad illum confugiunt, longèque facillimè, qui ex nihilo omnia producit, possit, non solùm in anima gratiam creare, sed etiam corpori necessaria omnia aliunde adducere, cum possit commouere parcos ad largitatem, inmites ad misericordiam, auaros ad liberalitatem, aut euocatis locupletioribus ex hac vita, hereditates opulentas in egenos deriuare, inmodò,
ficut

ficut tres pueros, olusculis pinguiores face-
re, quàm alij Iouialibus cœnis & regum de-
licijs efficiantur; cum camelos ipsos sine du-
ctore regere, sine pastu, plusculos dies, cõ-
feruare; *quid timidi estis, modica fidei?* quid
contra Dominum murmuratis? quid indi-
gnè fertis? quid ad artes malas confugitis?
quid iugum illius detrectatis? in simplici-
tate cordis, rem vestram agite, &aget su-
am Deus: seruite illi, & seruiet ille vobis,
supra consuetudinem aliorum dominorum.

§. XIII.

*Seculares quoque, esca non nimiam debent cu-
ram habere; nec putare tempus pœni-
tentia ad se nihil pertinere.*

Neque verò Religiosis duntaxat ista di-
cuntur, qui omnem harum rerum curam
Superioribus debent relinquere, & non cu-
linæ, sed toti cœlestibus vacare; verùm mul-
tò maximè occinenda sunt ijs etiam, qui vi-
tam omnem diurnis nocturnisque laboribꝫ
impendunt; qui iam timent, ne morbis de-
bilitati, inidonei efficiantur, ad panem qua-
rendum; iam, ne filij multiplicentur supra
facultates: iam, ne hostis irrumpat, & lon-
gis curis parta auferat, & mille talia, quæ
inquietos reddunt. Seruiant illi Deo, & De-